

Par mūsu NORVĒĢIJAS ceļojumu.

Varbūt kāds pamanīja, kāds ne, bet uz mazu brīdi no skolas bija pazuduši 6 jaunieši un 2 skolotāji. Ziniet, kur viņi bija? AUGSTO KALNU, FJORDU UN SNIEGA ZEMĒ NORVĒĢIJĀ. Viņiem gāja izcili, vismaz neviens ne par ko nesūdzējās. Viņi sadzīvoja cits ar citu, iepazīna jauniešus no citām valstīm un atrada sev jaunus draugus. Un NEdrīkst aizmirst to, ka viņi bija „uzdevumā”, tāpēc daudz nodevās fiziskām aktivitātēm, veselīgam dzīves veidam, un, protams, arī izpriecās neizpalika.

Tā viņi jau agrā 22. aprīļa rītā devās uz lidostu „Rīga”, lai dotos lidojumā uz OSLO.

Jāsāk jau laikam ar pašu sākumu – lidojumu. Fantastiska sajūta pacelties gaisā, daudz iespaidīgāk un interesantāk nekā uzsākt braukt ar autobusu.

(Anda K.)

Iesākums jau bija diezgan jauks. Agrā celšanās 3.00 naktī, saullēkta skatīšanās caur mašīnas, vēlāk gan caur lidmašīnas logu.

(Agnese)

Tā kā tas bija mans pirmais lidojums, to nekad neaizmirsīšu. Mazliet krita ciet ausis pie pacelšanās un nosēšanās, bet ar to samierinājos. Un mākoņi no augšas izskatās vienreizēji. Un vēl, aizmirsu lidmašīnā mūsu skaisto plakātu!!!!

(Liene)

Pēc izkāpšanas no lidmašīnas un ātri virzoties uz vilciena pusi jaunieši sāka novērtēt Norvēģijas dabu, cilvēkus un vidi.

Nākošā spilgtākās izjūtas ir saistītas ar pirmajiem kalniem, kas pavērās skatam, brīnīšķīgajām Norvēģijas ainavām ar šur tur izbārstītajām sarkanajām mājeliem. Daba, protams, gandrīz uz katra soļa fascinēja mani.

(Anda K.)

Ielidojot Oslo nedaudz sarūgtināja vēsais un pelēki nomācošais laiks, taču Norvēģijas kalni, sniegotās virsotnes, mazās koka būdeles, kalnu upes un meži atsvēra pirmos iespaidus par laika apstākļiem.

(Agnese)

Rītā, kad izkāpām no lidmašīnas Oslo, bija apmēram plus trīs grādi, šķita, ka nu tiešām ir beigas, jo nekāds biežais ziemas aprīkojums man, kā arī citiem nebija līdz.

(Miks)

Guvuši pirmos iespaidus viņi sēdās ātrvilcienā un devās uz Lillehammeri, kas bija tuvākā lielā pilsēta jauniešu apmešanās vietai Norvēģijā.

Turpinot ceļu ar vilcienu uz Lillehammeri, vēlāk sapratu, kāpēc iedzīvotāji ir tādi kā labestīgi, sirsnīgi un atsaucīgi. Daba viennozīmīgi ietekmē cilvēka dzīves uztveri. Jo gleznaināka apkārtējā ainava, jo cilvēki liekas laimīgāki.

(Agnese)

Brauciens ar vilcienu bija visnotaļ interesants. Miks pusi ceļa mūs iepazīstināja ar Norvēģiju, lasot savu izcilo grāmatu. Taču varēja arī mazliet pačūcēt pēc īsās naksts.

(Liene)

Un tā nu viņi atpūtās Lillehammerē...

Man visvairāk atmiņā palika Lilliamere, lielie kalni ar dziļo sniegu un viņu skola. Lilliamere ir skaista pilsēta, kas atrodas kalnu pakājē.

(Anda V.)

Vēlāk pēc trīs stundu garā ceļa vilcienā bijām nonākuši pilsētā Lillehammerē, par laimi tur jau bija krietni siltāks, bija nedaudz zem plus divdesmit grādiem. Tad kopā ar pašu galveno – Roru, speciālā busā braucām uz Skei. Tā bija vieta, kur mums bija jānakšņo visas 6 dienas. Nu tik varēja sākties!

(Miks)

Vēlāk jau arī Skei...

Piecas nakts dzīvojām ciematiņā Skei - tuvu klintīm un sniegam, kurā, kāpjot kalnā, grima kājas līdz pat dibenam. Ar ziņkāri sagaidījām un vēlāk iepazīnām jauniešus no Latvijas, Spānijas, Anglijas un Polijas.

(Agnese)

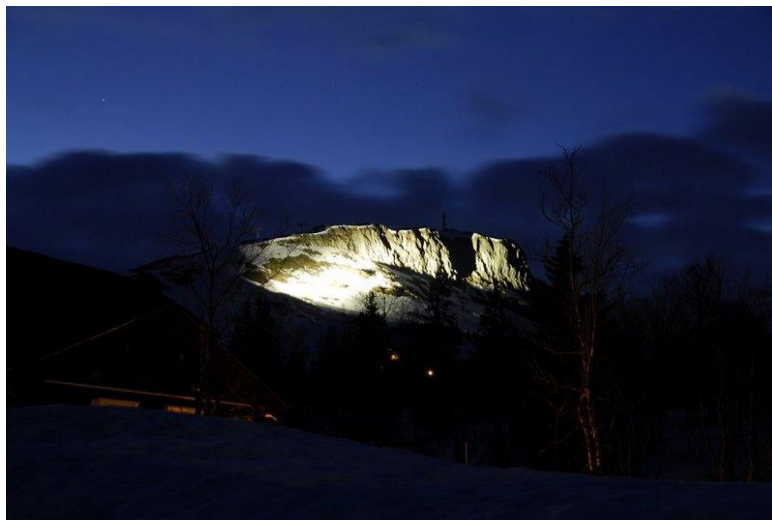
Māja, kurā dzīvojām visas 6 dienas bija jauka. Tā būtu bijusi ideāla, ja virtuvē būtu bijusi cepeškrāsns. Katru vakaru un rītu garšīgo maltīti gatavoja Kristīne. Tikai pēdējā vakarā es un Laura pagatavojām kaut, ko ļoti īpašu tieši pēdējam vakaram.

(Miks)

Taču atradās tādi, kas nevar tā vienkārši sākt sēdēt mājiņā jau 1. dienā.

Pirmā diena bija paredzēta vietējās apkārtnes aplūkošanai, bet tā, kā bijām ļoti enerģiski izdomājām apkārtni pētīt no augšas. Tad es, Liene un Mālpilieši devāmies iekarot tuvāko kalna virsotni. Uzkāpām līdz pašai augšai, tas bija tiešām augstu, tikai nevienam nebija ne jausmas cik kilometru virs zemes tas ir. Skats no augšas bija iespaidīgs. Tā, kā šī ideja bija diezgan ātra es nepasēju paņemt ekspedīcijā līdz jaku, tāpēc nosalu, bet nebiju vienīgais. Virsotnē no zeķēm izgriezām ūdeni un nedaudz pasildījāmies. Tad kāpām lejā. Patiesībā šļūcām uz pēcpuses lejā, tā bija ātrāk, mājas nokļuvām 40 minūtēs. Prom bijām tikai trīs stundas un četrdesmit minūtes. Bijām ļoti slapji, auksti un dreboši, bet bija jautri. Par laimi, mūs neviens no trases apsargiem neievēroja, tāpēc no soda izsprukām.

(Miks)

Protams, ja nav ko darīt un ir daudz brīva laika, tad ir jāsāk kaut kas darīt, vai jāvāra „ziepes”. Tā nu mēs izlēmām gan darīt, gan vārīt ziepes. Devāmies lielajā kalnā aptuveni 1300 metru augstuma. Tas bija tikai „mazliet” grūti, taču lejā gāja viegli, kā nekā braucām uz dibieniem! Taču drēbes bija slapjas, rokas un kājas pārsalušas, bet mēs ar sevi tik un tā lepojāmies, un arī Kristīne lepojās (tā vismaz izskatījās). Es pat atnesu suvenīru - zilu striķi, kuru vēlāk mums nozaga angļi. :D

(Liene)

2. diena

Aiziet!!! Sportiskās aktivitātes varēja sākties!

Jau otrajā dienā mēs apskatījām viņu Gausdāles skolu. Tā bija salīdzinoši liela, sākumā pat neatgādināja skolu. Iekšā ne reizi nedzirdējām zvanus, klases bija plašas un katram skolēnam tur bija pašam savs dators (no skolas). Protams, bija arī tāfeles. Viņiem ir arī īpašas atpūtas telpas skolēniem. Skolā ir diezgan paliela sporta zāle un arī telpa, kurā noteiktās dienās var iet un trenēties arī šaušanā. Jaunieši mācās gan slēpot, gan braukt ar sniega dēli, gan arī rāpties klintīs. Ja mums arī būtu tādi kalni un tik daudz sniega, es noteikti gribētu mācīties kāpt klintīs!

(Anda V.)

Nekad neaizmirsīšu brīdi, kad iegāju skolā un nezināju uz kuru pusi lai skatās. Apkārt bija tik daudz izskatīgu puīšu, ka patiesi samulsu. ☺

(Anda K.)

Patīkams pārsteigums par moderno skolu, kurā jaunieši mācās, katram ir savs portatīvais dators, skolā nav zvana, bet pats galvenais, ka jaunieši nav pakļauti nekādai sistēmai, taču ir motivēti mācīties un pilnveidot sevi patstāvīgi.

(Agnese)

Ļoti patika norvēģu skolas, tiešām ļoti modernas. Katrā klasē, katram skolēnam ir savs dators un skolā ir liela kinozāles telpa, arī bibliotēkas ir iespaidīgas. Mēs, latvieši, bijām, manuprāt, visaktīvākie no projekta Norvēģijā. Katru dienu pēc aizraujošajām aktivitātēm atradām veidu kā relaksēties un atpūsties.

(Miks)

Tā kā iepriekš biju bijusi jau Zviedru skolā, kas ir cieši līdzīga ar Norvēģijas skolu, tad tas nebija pārāk liels pārsteigums man. Taču vienmēr ir jauki, ja kāds sagaida, palīdz, parāda un izstāsta. ☺ Spēlēt futbolu bija forši. Mums bija apvienotā komanda LATVIA/SPAIN. Gāja jautri, polis nomīcīja man abas kājas un nelikās ne zinis, bēēt es viņam piedodu (varbūt). :D Iemācījāmies arī dažas jaunas spēles, ko spēlē jaunieši Norvēģijā. Bija jauki arī tas, ka mums parādīja visu skolu, sporta halli un citas ar skolu saistītas ēkas.

(Liene)

3. diena

Jaunieši devās apskatīt Lillehammeres jaukākās vietas un muzejus.

Man ļoti patika Lillehammeres dabas muzejā, manuprāt, gides stāstījums un mūsu iesaistīšana šajā stāstījumā bija ļoti interesants.

(Laura)

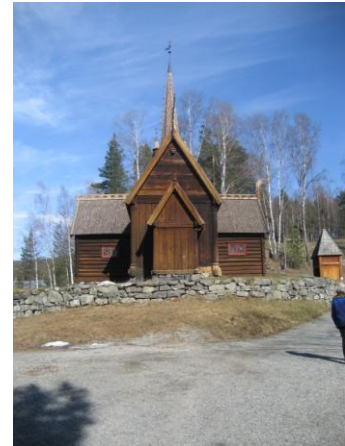
Lillehammeres apskatei veltītā diena bija izdevusies. Ļoti aizraujoši bija Mainhaugen dabas muzejā, apskatījām seno skolu, baznīcu, iepazīnāmies arī ar MR. ERIC.

(Liene)

Kopā ar parējiem šī projekta dalībniekiem apskatījām dažādas vietas. Tajā mēs apskatījām Olimpisko centru. Pirmo reizi to ieraugot, no ārpuses tas nešķita nekas īpašs, bet ekskursijas laikā domas mainījās. Vispirms mēs devāmies pa tādu kā eju,

kurā varēja apskatīt Olimpisko spēļu vēsturi. Tuvojoties galam, mēs nonācām līdz mūsdienām. Protams, apskatei bija izliktas dažādas medaļas un plakāti ar uzvarētājiem, bija arī norvēģu izcilu sportistu vaska figūras. Pēc tam mēs noskatījāmies filmu par Norvēģiju un Olimpiskajām spēlēm, kā tās ir attīstījušās.

(Anda V.)

4. diena

Tas bija varens piedzīvojums... :)

Kalni, kalni, kalni, ēdiens.

Ceturtajā dienā mēs ar autobusu devāmies uz ļoti augstiem kalniem, lai atpūstos sniegā. Bija liels izbrīns, vietām ieraugot pat 2m biezu sniega kārtu un cilvēkus, kuri tajā izrakuši bedrītes un uzcēluši teltis. Varētu teikt, ka bija tā kā atrasties tuksnesī, tikai tur bija sniegs, nevis smiltis, Nonākot līdz īstajai vietai, vispirms mēģinājām tikt prom no ceļa un iekāpt sniegā. Tur mēs visi pikojāmies un šļūcām no kalna. Viens no interesantākajiem brīžiem ko atceros, bija, kad mums ar Ilzi viens no britiem vaicāja: "How do you make snowballs? Because, when I throw them, they split...". Tad mēs viņam mācījām mums tik pašsaprotamu lietu - veidot sniega pikas. Mēs arī uzkāpām vienā kalnā, kas no sākuma likās daudz vieglāk. Taču bija maza vilšanās, jo cerējām ieraudzīt lielu aizu un daudz citus kalnus, bet redzējām tādu kā līdzenumu augstu kalnos.

(Anda V.)

Norvēģiem ir ļoti garšīgi tradicionālie ēdieni, pirms uzzina, kas tas īsti ir un kā tas gatavots?!

(Miks)

Braucot izbraucienos ar autobusu es vienkārši nespēju gulēt kā to darīja daudzi citi, jo es negribēju neko palaist garām. Visspilgtāk atmiņā man palikusi daba...klintis, kalni, ezeri, upes, utt. Vislabāk patika tieši brauciens uz lielajiem kalniem, kur sniega kārtā sniedzās gandrīz līdz autobusa logiem, bet tajā pašā laikā temperatūra sasniedza apmēram 17 grādus.

(Laura)

Atmiņā ļoti iesēdusies diena uz kalna un visticamāk ne tikai man, bet gan visai grupai, it īpaši Lienei. Tas bija viens slapjš, ātrs, traks un arī traumatisks piedzīvojums. Neteikšu, ka ar ļoti labām izjūtām, bet tomēr spilgtā atmiņā palicis arī Norvēģu ēdiens. It īpaši tādā kā mannā putra, ko mums pasniedza Norvēģijai raksturīgā fermā. Šis ēdiens vēl ilgi pēc tā notiesāšanas lika par sevi manīt.

(Anda K.)

Par 4. dienu nav vēlme izteikties. Viss bija pārāk ideāli, lai būtu vēl ideālāk. Skaistas ainavas, sena baznīca, izsmalcinātas pusdienas, jautri cilvēki apkārt, burvīga sniega sega, aizkritušas ausis, prieks, laime un POLIS, KAS NEREDZ UN IETRIECAS MUGURĀ UN GANDRĪZ ATSTĀJ MANI UZ KALNA UZ VISIEM LAIKIEM. „Maza” trauma. Paldies visiem, kas par mani tajā dienā rūpējās, tas bija kaut kas „neaprakstāms”. Bet tas brauciens bez kaulu laušanas nebūtu bijis tas, es tagad mūžam atcerēšos, ka pirmo lūzumu ieguvu Norvēģijā. Un Paldies Roram, ka nopirka zāles, un paldies Kristīnei, ka iebaroja! :D P.S. Putra, par kuru visi sūdzējās, ka nav garšīga, tomēr bija varen’ garšīga.

(Liene)

5. diena (pirmspēdējā)

Interesanti bija arī atrakciju parka enerģijas centrā, kur uzzinājām to, ka Norvēģijas zemākā temperatūra bijusi -57 grādi un biezākā sniega kārtā - 6 metri.

(Laura)

Ļoti patika izklaides centrā, ļoti patika brauciens ar mazo vagoniņu pa pasaku valstību. Arī enerģijas centrā bija aizraujoši. Pēc redzētajām filmām var noprast, ka norvēģi lepojas ar savu ekonomiku, dabu, rūpniecību un cilvēkiem. Taču ar to vis diena nebeidzās. Man kā „īpašam” cilvēkam pienācās arī slimnīcas apmeklējums. Staigāt pusplikai pa slimnīcu, smieties, tādējādi izliekoties par veselu, bija visnotaļ jauki, un ne tikai man vienai. :D

(Liene)

Un visbeidzot PĒDĒJĀ DIENA...

Nevienam nav vēlme doties mājās, tas nekas, ka nākamajā dienā jāierodas skolā. ☺

Bija maza Oslo apskate, varēju iegādāt dažādus maziņus suvenīrus + nopirkt lakricu, daudz lakricu. Tā salduma dēļ vien ir vērts braukt uz Norvēģiju. Oslo ir skaista pilsēta, kopta. Jauki ir tas, ka policijai nav tikai mašīnas, bet ir arī zirgi. „Zaļā domāšana.” Viss ceļojums ir kaut kas neaizmirstams, es noteikti atgriezīšos tur vēl kādu reizi!

(Liene)

Bija prieks, ka vairums no projekta dalībniekiem prata runāt angļiski un bija viegli komunicēt, taču dažiem ar to angļu valodu bija tik tālu, cik no Latvijas līdz Taivānai.

Tajā nedēļā es redzēju daudz dažādas norvēģu mājas, viensētas un fermas. Bet viena no tām visām man ir palikusi atmiņā. Tā bija pavisam maza kalna mājiņa, apkārt tai ganījās jēri un citi mājlopi, mājas saimniece, gados veca dāma, tautiskos svārkos sēž mājas verandā turot klēpī portatīvo datoru. Tas bija tiešām neierasts skats.

(Miks)

Norvēģijā pavadītais laiks bija patiešām interesants, jautrs un lieliski pavadīts! Šis ir vienas no manām spilgtākajām atmiņām, protams, ir vēl, taču visas jau nevar uzrakstīt. Es novēlētu arī citiem kādu reizi aizbraukt uz Norvēģiju, jo tas noteikti ir tā vērts!

(Anda V.)

Jāpasaka tas, ka man ļoti patika Norvēģija un tur palika puse manas sirds. Dažos vārdos sakot, viss bija vienkārši lieliski!

(Laura)

Miega bads ir tā vērts, lai iepazītos tuvāk ar citu valstu jauniešiem. Norvēģu jaunieši pārsvarā ir sportiski, iedeguši un gaišmataini. Briti tagad man saistās ar Harija Potera tipa akcentu un futbolu. Poļi diemžēl ar angļu valodas barjeru. Spānietes - ar plašu smaidu un atraktivitāti. Tipiskam vidusmēra latvietim Norvēģija var šķist pat ļoti dārga zeme, taču iedvesmas pilna.

(Agnese)

Viens vakars vietējā klubā-debešķīgi. Daudz dejas skaista Norvēģa balss pavadībā, iepazīšanās ar vietējiem Norvēģiem un citiem kluba apmeklētājiem-kārtīga ballīte.

Norvēģija par sevi radīja ļoti sakoptas, bagātas un pievilcīgas valsts iespaidu, kurā dzīvo ļoti atsaucīgi un simpātiski cilvēki. Es labprāt tur atgrieztos, tikai ne lai atpūstos par saviem līdzekļiem, jo tā ir trakoti dārga valsts.

(Anda K.)

THE END